

Ügyiratszám: MN/109-15/2015.

Ügyintéző: **személyes adat**

Email: **személyes adat**

Tárgy: a kiskorúak védelmére
vonatkozó törvényi rendelkezések
megsértése

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának

174/2015. (II. 24.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: Médiatanács) a Hír Televízió Zrt.-vel (1033 Budapest, Szentendrei út 89-93., a továbbiakban: Médiaszolgáltató) szemben hivatalból lefolytatott eljárásában megállapította, hogy a Médiaszolgáltató a Hír TV csatornán 2014. december 31-én 16:31-től sugárzott *Paletta* című műsorszám közzétételével megsértette a kiskorúak védelmére vonatkozó rendelkezéseket, ezért a Médiaszolgáltatót

100 000 Ft, azaz egyszázezer forint bírsággal sújtja.

A Médiaszolgáltató a bírságot e határozat közlését követő hét napon belül köteles megfizetni a Médiatanács Magyar Államkincstár által vezetett 10032000-00295141-00000024 számú számlájára. A bírságfizetési kötelezettség késedelmes teljesítése esetén a Médiaszolgáltató késedelmi pótlékot köteles fizetni, melynek mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. Az önkéntes teljesítés elmaradása esetén a Médiatanács a Médiaszolgáltatóval szembeni bírság igényét közigazgatási úton érvényesíti.

E határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat felülvizsgálata az annak közlésétől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Médiatanácsához (1088 Budapest, Revczky utca 5.) három példányban benyújtott keresetlevéllel kérhető. A keresetlevél benyújtásának e határozat végrehajtására halasztó hatálya nincs, a keresettel támadott hatósági határozat végrehajtásának felfüggesztése és a tárgyalás tartása a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság 30 napon belül bírálja el.

INDOKOLÁS

A Médiatanács állampolgári bejelentés alapján végezte el a Hír TV csatornán 2014. december 31-én sugárzott *Paletta* című műsorszám hatósági ellenőrzését, melynek során felmerült a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 14. § (1) bekezdésének és a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 9. § (5) bekezdésének és a 10. § (1) bekezdés c) pontjának megsértése.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 29. § (1) bekezdése alapján a Médiatanács az Mtv. 182. § ba) és c) pontjában foglalt hatáskörében 2015. január 20-án hivatalból hatósági eljárást indított a Médiaszolgáltatóval szemben. A Ket. 29. § (3) bekezdése szerint 84/2015. (I. 20.) számú, MN/109-11/2015. ügyiratszámú végzésében tájékoztatta a Médiaszolgáltatót a hatósági ellenőrzés megállapításairól és a Ket. 51. § (1) bekezdése szerinti nyilatkozattételi jogosultságáról, valamint a Ket. 68. § (1) bekezdés alapján az iratbetekintés lehetőségéről.

A Médiaszolgáltató az eljárás megindításáról értesítő végzést a visszaérkezett térítvény szerint 2015. január 29-én vette át, nyilatkozata február 13-án érkezett.

Álláspontja szerint „*az emberi méltóság intézményének védelme nem jelenthet elvont, elméleti konstrukciót*”, illetve „*a gyakorlati védelem mindig konkrét tényállások révén, identifikálható személyek vonatkozásában valósulhat meg*”. A Médiaszolgáltató következtetése szerint az eljárás tárgyává tett eset azért nem lehetett alkalmas az emberi méltóság megsértésére, mert a sérelmezett közlés egy álhír volt, az abban vázolt esemény ténylegesen nem történt meg, azaz hiányzik a konkrét tényállás és az identifikálható személyek is. Hozzátette, nem zárható ki, hogy többek érzékenységét sértette az effajta humorizálás, azonban a jogsértés mércéjét nem érte el.

A kiskorúakat védő szabályok megsértésének vélelmével kapcsolatban a Médiaszolgáltató előadta, hogy mivel az álhírnak valóságtartalma nem volt, nem okozhatott frusztrációt a kiskorú közönség tagjaiban, illetve ezen oknál fogva alkalmatlan volt arra is, hogy adott korosztály tagjai azzal azonosuljanak vagy azt saját élethelyzetükre vonatkoztassák, következésképpen nem volt indokolt a műsorszám magasabb korhatári kategóriába sorolása. Hangsúlyozta, hogy az álhírben trágár kifejezések nem hangzottak el, és a zenei, képi tartalom sérelmes volta is kizárt.

A fentiekre tekintettel a Médiaszolgáltató az eljárás megszüntetését kérte, egyúttal hangsúlyozta, hogy maga is elítéli az emberi méltóság megsértésére alkalmas megnyilvánulásokat.

A Médiatanács a rendelkezésre álló adatok, különösen a vizsgálati jelentés és a Médiaszolgáltató nyilatkozata alapján az alábbi tényállást állapította meg, és azt az alábbiak szerint értékelte.

A Paletta című műsor közéleti magazin. A kifogásolt adásban vendégek váltották egymást. Az egyik meghívott szereplő Maksa Zoltán humorista volt, akit abból az alkalomból köszöntött a műsorvezető, hogy 2014-ben újraindult a Maksa Híradó a Kossuth adó Rádiókabaré című műsorszámában. A beszélgetés előtt Maksa Zoltán egy – a védjegyévé vált – Maksa Híradót adott elő, melyben 16:49:35-kor az alábbi álhír hangzott el: „*Mintegy kétszáz magányos nő várakozik napok óta az ELTE Jogí Kar környékén megerőszkolásban reménykedve*”.

A műsorvezető a produkció egészére így reagált: „*Hát Maksa Zoltánt köszönhetjük, a nézők hallhatták, akár itt a stúdióban is, egy picit ilyen vidámabb lett a hangulat, mondhatjuk azt, hogy enyhén szólva röhögőgörcsöt kaptunk*.”

1. Az Smtv. 14. § (1) bekezdése

Az Smtv. 14. § (1) bekezdése értelmében: „*A médiaszolgáltatónak az általa közzétett médiatartalomban tiszteletben kell tartania az emberi méltóságot*”.

A Médiatanács rögzíti, hogy Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása a záró rendelkezések közé, az 5. pontba illesztette be azon rendelkezést, mely szerint az Alaptörvény hatályba lépése (2012. január 1.) előtt meghozott alkotmánybírósági határozatok hatályukat veszítik. E rendelkezés ugyanakkor nem érinti az ezen határozatok által kifejtett joghatásokat.

Az Alkotmánybíróság ezt követően rögzítette, hogy „*a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel*

hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket” (13/2013. (VI. 17.) AB határozat).

A fentiekre tekintettel a hatósági döntéseknek ugyan nem lehet elsődleges alapja a korábbi alkotmánybírósági gyakorlat, de a Médiatanács döntéseiben, a vizsgált tényállás jogszerűségének mérlegelésekor a korábbi alkotmánybírósági döntések indokolását is figyelembe veheti.

A Médiatanács jogalkalmazói tevékenységének alkotmányos alapját az idézett szabály tekintetében a 46/2007. (VI. 27.) AB határozat és a 165/2011. (XII. 20.) AB határozat jelenti.

E döntések értelmében a médiahatóság az emberi méltóság intézményes védelme érdekében jogosult és köteles eljárni.

A Médiatanács ezen eljárások során nem egyéni jogsérelmekről dönt, hanem „annak megállapítására jogosult, hogy a műsorszolgáltató az emberi jogok tiszteletben tartásával tevékenykedik-e, és az egyes műsorainak témája, jellege, nézőpontja nem sérti-e az emberi jogokban megjelenő alapvető értéket”. [46/2007. (VI. 27.) AB határozat]

A 165/2011. (XII. 20.) AB határozat indokolása megállapítja, hogy a média „rombolást tud végezni az emberi jogok, különösen az emberi méltóság tiszteletének kultúrájában”, tehát e kultúra védelme lehet a médiaszabályozás célja. Ezt követően az indokolás leszögezi, hogy „indokolt, hogy a hatóság – e jogok intézményes tartalmát érintő körben – (...) a közösség érdekében felléphessen a jogsértővel szemben” [IV. 2. 2. 2. pont].

Ebből következően a Médiatanács kizárólag a demokratikus nyilvánosságot is hátrányosan érintő tartalmak esetén, a médiatartalmakat befogadó közönség védelme érdekében léphet fel. A közérdekű igényérvényesítés szintje nem függ a médiatartalommal érintett személyek számától. Egyetlen konkrét személyt ért sérelem is alkalmas lehet az emberi méltóság kultúrájának, értékének megsértésére, noha a Hatóság ilyen esetekben sem az egyén, hanem a közösség védelme érdekében jár el.

A vizsgált műsorszámban a Maksa Zoltánnal folytatott beszélgetés előtti vicc-rovatban egy mondat erejéig került szóba a szexuális erőszak kérdése. A humorista az ELTE gólyatáborában 2014 augusztusában történt tragikus eseményt felidézve a pár nélküli egyetemista lányok kapcsán jelentette ki egy „vicc” műfajú megszólalás keretében, hogy tömegesen (mintegy kétszázan) „megerőszkolásban reménykedve” várakoznak az ELTE Jogi Kar környékén. A Maksa Zoltán által felolvasott „vicces álhír” egy mondatban próbált viccet csinálni a párt kereső nők reményei és az erőszak teljesen logikátlan és ízléstelen összekapcsolásából. A műsorszám a továbbiakban – sem a vicc-rovatban, sem pedig a későbbiekben, a műsor érdemi részét kitevő beszélgetés során – nem foglalkozott a témával, a beszélgetés Maksa Zoltán képernyőre való visszatéréséről, 2014-ben elért szakmai sikereiről és aktuális terveiről szólt.

Az emberi méltósághoz való jog vélelmezett sérelmének vizsgálata során nem hagyható figyelmen kívül a sérelmezett médiatartalom értékelésénél, hogy a „viccben” felvázolt kép abszurd, fikciós jellege a nézők számára egyértelműen kiderült. A Maksa Zoltán szájából elhangzott álhír a valóságtól kifejezetten elrugaskodott, fiktív szituációt ismertetett. Kétségtől felidézte az ELTE gólyatáborában történt erőszakot, de nem a konkrét eseten, és nem is általában véve a szexuális erőszakon viccelődött, inkább a magányos, kapcsolatban reménykedő nők kárára próbált nevetetni.

Az emberi méltóság megsértésének vizsgálata során (is) kiindulópont, hogy az adott médiatartalmat minden esetben annak tartalmi, kontextuális értelmezése alapján kell megítélni. A jogalkalmazás során az aktuális társadalmi, közéleti viszonyok és események – mint kívülálló körülmények – nem vehetők figyelembe, illetve nem értékelhetők. Ezen alapvetésből kiindulva a bejelentésekben említett – különböző nemzetközi felmérések által alátámasztott – magyarországi társadalmi viszonyok nem relevánsak a jogsértés megítélésénél.

A Médiatanács hatósági eljárása során azt jogosult és köteles vizsgálni, hogy az érintett műsorszámban a Médiaszolgáltató tiszteletben tartotta-e az emberi méltósághoz való jogot, amely során nem hivatott egyes kijelentések – jelen esetben egy vicc – kapcsán ízlésbeli kérdésekről dönten. Az emberi méltósághoz való jog sérelme önmagában nem alapozható arra a tényre, hogy a közzétett humor (illetve annak szánt tartalom) a társadalom széles körének nemtetszését váltja ki, vagy a közmegejtélés alapján vicc tárgyává nem teendő kérdéstről, és ezáltal erkölcsileg kifogásolható magatartásról van szó.

Nem vitás, hogy egyeseket sérthetett a szexuális erőszak kérdésének ilyen formában, környezetben történt megjelenése, azonban a sajtószabadság aránytalan korlátozását eredményezné, amennyiben a Médiatanács egyéni sérelemérzetre alapozva korlátozná, „tabusítaná” egyes közlések közzétételét, különösen igaz lehet ez a nyilvánvalóan humornak szánt tartalmak esetében.

A Médiatanács az emberi méltóság tiszteletben tartására vonatkozó törvényi előírás érvényesülésének vizsgálata során elsődlegesen az adott műsorszám, médiatartalom témáját, üzenetét, nézőpontját értékeli (I. 46/2007. (VI. 27.) sz. AB határozat). Az eljárás tárgyát képező kijelentés kapcsán megállapítható, hogy az mindössze egyetlen mondat erejéig érintette a szexuális bűncselekmények, illetve azok bagatellizálásának kérdését. A műsorszám abban az esetben hordozott volna magában jogsértő „üzenetet, nézőpontot”, amennyiben például folyamatos, visszatérő jellegű viccelődés, bagatellizálás formájában foglalkozott volna a kérdéssel.

Éppen az a döntő különbség jelen eljárás keretei között vizsgált médiatartalom, és a Class FM adón 2014. szeptember 1-jén ugyanezen témában elhangzott, a Médiatanács 1132/2014. (XI. 25.) számú határozatában jogsértőnek ítélt beszélgetés között, hogy a jelenleg vizsgált közléshez terjedelménél fogva sem társítható mindaz az információ, ami megjelent a Class FM adó emberi méltóságot sértő adásában, mely több mint 40 percen foglalkozott vissza-visszatérően a nemi erőszakkal, a konkrét esetet és magát a jelenséget (a szexuális bántalmazást) is bagatellizálva, jelentőségét csorbítva, az elkövetett konkrét bűncselekményt jelentéktelen színben feltüntetve.

Mindebből pedig az is következhet, hogy akár egy viccrotban elhangzottak is lehetnek alkalmasak az emberi méltóság megsértésére, ha a közönség folyamatosan, visszatérő jelleggel olyan tartalmakkal szembesül, amely azt az üzenetet közvetíti, hogy e jog nem egyenlő, nem általánosan érvényesülő, nem korlátozhatatlan. Hangsúlyozandó, hogy ez esetben sem ízlésbeli kérdésekre, a társadalmi értékítéletre alapozva állapítható meg az egyértelműen humornak szánt tartalmak jogsértő volta, hanem az emberi méltósághoz való jog feltétlen tiszteletének érvényesülése, avagy sérelme szempontjából.

Szükséges megjegyezni, hogy amennyiben a Médiatanács a konkrét esetben vizsgált mondat emberi méltóságot sértő voltát állapítaná meg, az azt jelentené, hogy ilyen témájú vicc közzétételére az elektronikus médiában nem kerülhetne sor. A műsorszám üzenetéből, kontextusából kiragadott mondat önálló értékelése pedig könnyen azt eredményezheti, hogy a Médiatanács az intézményvédelmi kötelezettségének ellátása helyett egyéni sérelemérzetre, illetve a társadalmi közmegejtélésre, ízlésre, erkölcsre alapozva, az annak nem megfelelő kifejezések közzétételét tiltaná, aránytalanul korlátozva ezzel a szólásszabadságot.

Mindezek alapján a Médiatanács megállapította, hogy a műsor témája, jellege, nézőpontja nem sértette az emberi méltóság alapvető értékét. Noha a Médiatanács gyakorlatában van precedens a szexuális erőszakkal való viccelődés jogsértésként értékelésére, az eljárás tárgyát képező közlés – különös tekintettel arra a kontextusra, amelyben megjelent – nem sértette az emberi méltósághoz való jogot.

2. Az Mttv. 9. § (5) bekezdésének és 10. § (1) bekezdés c) pontjának megsértése

Az Mttv. 9. § (5) bekezdése értelmében: „Azt a műsorszámot, amely alkalmas a tizenhat éven aluliak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására, különösen azért, hogy erőszakra, illetve szexualitásra utal, vagy témájának meghatározó eleme az erőszakos módon megoldott konfliktus, a IV. kategóriába kell sorolni. Az ilyen műsorszám minősítése: tizenhat éven aluliak számára nem ajánlott”.

Az Mttv. 10. § (1) bekezdés c) pontja szerint „a IV. kategóriába sorolt műsorszám megfelelő jelzéssel ellátva, 21 óra és 05 óra között tehető közzé”.

A Paletta című közéleti magazin az Mttv. 9. § (1) bekezdése alapján klasszifikációköteles műsorszám. A műfajba tartozó műsorszámok nem gyermekeknek készülnek, ám a legtöbb esetben nem tartalmazzak a kiskorúak számára ártalmas elemeket.

A Médiaszolgáltató a magazinműsort az I. korhatári kategóriába sorolta, azaz a legszélesebb közönségnek ajánlotta.

A Médiatanács azonban megállapította, hogy a műsorszám az Mttv. 9. § (5) bekezdése szerinti IV. korhatári kategóriába tartozik.

A vizsgált közlés egy humorista produkciójában hangzott el. A kijelentés durva élcelődés volt a magányos nőknél, de egyben egy konkrét esetre – az ELTE gólyatáborában történetekre – is utalt. A szereplő így módon viccelődés tárgyává tett egy súlyos bűncselekményt, bagatellizálva ezzel nem csupán az álhírben megidézett történetet, hanem magát a jelenséget (a szexuális bántalmazást), illetve az áldozatokat ért traumát is. A médiaszolgáltatóknak minden esetben szem előtt kell tartaniuk, hogy a gyermekek fejlődésében meghatározó jelentőséget tulajdonítanak a serdülőkorban, miután erre az időszakra tehető a gyermek világképének és értékrendszerének kialakulása. A szexuális erőszak kérdésének ilyen kontextusban való bemutatása érzékenyen érinthette a kamaszokat, akár frusztrációt is kelthetett a serdülő korosztály tagjaiban.

A nem egyenrangú, illetve érzelemmentes kapcsolati minta, illetve a szexuális bűncselekmények kérdésének említése negatívan befolyásolhatta a serdülők szexualitáshoz való hozzáállását. A serdülés időszakában ugyanis a fiatalok a párkapcsolatok kialakulásának, az első szexuális tapasztalatok megszerzésének időszakát élik, a szexualitáshoz való viszonyt még számos ellentmondás kíséri. Az egyes műsorszámok közzététele előtt és közben alkalmazható jelzések, illetve a minősítés közlésének módjára vonatkozó jogalkalmazási gyakorlat elvi szempontjait meghatározó médiatanácsai ajánlás (klasszifikációs ajánlás) kimondja, hogy „a gyermekeket a médiából a nemiségre vonatkozóan túl korán érő hatások a pszichoszexuális fejlődésüket kedvezőtlenül érinthetik.” Ebben az életkorban még kerülendők a bizonytalan, átvitt értelmű megfogalmazások, a negatív utalások. A téma megfelelő szintű feldolgozását kifejezetten megnehezítette, hogy a kiskorúak humor keretei között szembesültek az adott kérdéssel, amely a valós probléma helyes kezelését, megítélését szintén nem tette lehetővé.

Az identitásképzés időszakában felértékelt szerepe van a példaképeknek, melyek követendő mintául szolgálnak a legtöbb serdülő számára. Erre a törekvésre a közéletből ismert személyiségek is gyakran kínálnak fel modelleket, amelyeket a fiatalok még kritikátlanul fogadnak el, illetve csekély élettapasztalatuk miatt nehezen ítélik meg a közvetített magatartásmodell erkölcsi és társadalmi elfogadottságát. A közismert humoristával azonosulhattak a serdülők, így a párkapcsolathoz való – műsorbeli – attitűdje negatív modellként szolgálhatott.

A Médiatanács álláspontja szerint a téma viccesnek szánt feldolgozása nem segítette, hanem – azáltal, hogy félreérthetővé tette – sokkal inkább megnehezítette a súlyos társadalmi problémát jelentő kérdés megfelelő szintű feldolgozását a védendő korosztály számára.

Az elhangzott mondat alkalmas volt a védett korcsoport személyiségfejlődésének kedvezőtlen befolyásolására. Az Mttv. 9. § (5) bekezdés alapján nem kizárólag az erőszakos és szexualitásra utaló tartalmakra kell tekintettel lenni az egyes műsorszámok korhatár-besorolása során, erre utal a törvényszövegben szereplő „különösen azáltal” kifejezés is. A szexuális bűncselekmények kérdésének humor keretei között történt megjelenítése a Médiatanács megítélése szerint a tizenhat éven aluliak fejlődésére károsan hathat, ezért közzétételére kizárólag IV. kategóriába sorolva, 21 óra után kerülhetett volna sor. (Megjegyzendő az is, hogy az említett korhatári kategóriába sorolásának megállapításához nem szükséges, hogy a médiatartalom ténylegesen kedvezőtlenül befolyásolja a kiskorúak fejlődését, ehhez elegendő a sérelem fennálltának lehetősége; erre utal a jogszabálysövegben szereplő „alkalmas” szó is.)

Ez esetben is hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy a Médiatanács a kiskorúak védelmére vonatkozó előírások érvényesülésének vizsgálata során sem a vicc tartalmának általános társadalmi megítélése alapján értékelte az abban elhangzottakat, hanem annak fényében, hogy a szexuális erőszak kérdésével a kiskorúak értelmi képességeinek megfelelő keretek között szembesülnek-e.

A Médiaszolgáltató a műsorszám közzétételével megsértette az Mttv. 9. § (5) bekezdését, és – a közzététel időpontjára tekintettel – az Mttv. 10. § (1) bekezdés c) pontját is.

A jogsértések miatt alkalmazandó jogkövetkezmény megválasztásánál a Médiatanács a következő szempontokat vette figyelembe:

Az Mttv. 186. § (1) bekezdésében szabályozott felhívás jogkövetkezmény abban az esetben alkalmazható, ha a jogsértés csekély súlyú és ismételtség nem állapítható meg:

„Amennyiben a jogsértés csekély súlyú és ismételtség nem állapítható meg, a Médiatanács, illetve a Hivatal – a jogsértés tényének megállapítása és figyelmeztetés mellett – legfeljebb harminc napos határidő tűzésével felhívhatja a jogsértőt a jogsértő magatartás megszüntetésére, a jövőbeni jogsértésektől való tartózkodásra, illetve a jogszerű magatartás tanúsítására, és meghatározhatja annak feltételeit.”

Az Mttv. 187. (4) bekezdése alapján:

„Az (1)-(3) bekezdés alkalmazásában ismételtségnek tekintendő, ha a jogsértő a jogerős hatósági határozatban megállapított jogsértő magatartást ugyanazon jogalapon és jogszabályhely tekintetében, ugyanazon tárgykörben, háromszázhatvanöt napon belül ismételten megvalósítja, ide nem értve a csekély súlyú törvénysértéseket.”

A Médiatanács az Mttv. 9. § (5) bekezdésének és a 10. § (1) bekezdés c) pontjának megsértését még nem állapította meg a Médiaszolgáltatóval szemben, így az ismételtség nem áll fenn, ám a kiskorúakat védő rendelkezések megsértése a gyermekeknek az Alaptörvényből és az Mttv.-ből is levezethető kiemelt védelmére tekintettel súlyos jogsértésnek minősül, ami kizárja az Mttv. 186. § (1) bekezdése szerinti felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A jogsértések miatti jogkövetkezmény alkalmazásának alapját az Mttv. 187. § (2) bekezdése és a (3) bekezdés b) pontja jelenti.

„187. § (2) A Médiatanács és a Hivatal a jogkövetkezményt – a jogsértés jellegétől függően – a jogsértés súlyára, a jogsértés ismételtségére, folyamatosságára, időtartamára, a jogsértéssel elért vagyoni előnyre, valamint a jogsértéssel okozott érdeksérelemre, az érdeksérelem szenvedett és veszélyeztetett személyek számára, illetve a jogsértéssel okozott kárra, személyiségi jogsérelemre és a jogsértés piacra gyakorolt hatására, továbbá az egyedi ügyben értékelhető egyéb szempontokra tekintettel állapítja meg.

(3) A Médiatanács és a Hivatal – a (7) bekezdés figyelembevételével – a következő jogkövetkezmények alkalmazására jogosult:

[...]

b) bírságot szabhat ki a jogsértővel szemben az alábbi összeghatárok szerint:

ba) JBE médiaszolgáltató és a médiapiaci koncentráció korlátozására vonatkozó szabály által érintett médiaszolgáltató jogsértése esetén a bírság összege kétszázmillió forintig,

bb) a ba) pont alá nem tartozó médiaszolgáltató jogsértése esetén a bírság összege ötvenmillió forintig terjedhet.”

Az Mttv. 187. § (2) bekezdés szerinti további mérlegelési szempontok, így a jogsértés folyamatossága és időtartama, az érdeksérelmet szenvedett személyek száma, a jogsértéssel elért vagyoni előny, a jogsértéssel okozott érdeksérelem és kár, a személyiségi jogsérelem, valamint a jogsértés piacra gyakorolt hatása jelen jogsértés vonatkozásában nem voltak értékelhetők.

A Médiatanács azért döntött az Mttv. 187. § (3) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezmény alkalmazása mellett, mert e közjogi eszközt ítélte a legalkalmasabbnak arra, hogy a jogsértőt visszatartsa a jövőbeni jogsértések elkövetésétől.

A jelen eljárásban kiszabható bírság maximális összege az Mttv. 187. § (3) bekezdése bb) pontja értelmében ötvenmillió forint. A Médiatanács egyszeri jogsértés miatt a kiszabható bírságmaximum 0,2%-ának megfelelő, azaz 100 000 Ft bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiatanács a bírság összegét úgy határozta meg, hogy egy esetleges újabb jogsértés esetén alkalmazandó jogkövetkezmény meghatározásánál érvényesülhessen a fokozatosság elve, azaz az ismétléssel járó növekvő progresszivitás és a szankcionálás kiszámíthatósága, előreláthatósága.

A jelen határozatban kiszabott bírság az Mttv. 134. § (13) bekezdése értelmében adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. A bírság meg nem fizetése esetén a Médiatanács az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 161. §-a szerint intézkedik a bírság behajtásáról az adóhatóság útján. A késedelmesen megfizetett bírságot az Art. 165. § (1) bekezdése alapján az esedékesség napjától késedelmi pótlék terheli, melynek mértéke a 165. § (2) bekezdése értelmében minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.

Az eljárás során a Ket. 153. §-a szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ket. 72. § (1) bekezdés da) pontján, valamint az Mttv. 163. § (1) és (3) bekezdésén, illetve a 164. §-on alapul. A tárgyalás tartására vonatkozó tájékoztatás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 338. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2015. február 24.

A Médiatanács nevében:

dr. Karas Monika
elnök

dr. Koltay András
hitelesítő tag